

פרשת תזריע – חמישי

(כא) וְאִם־דָּל הוּא וְאֵין יָדוֹ מִשְׁנֵת וְלָקַח כֶּבֶשׂ אֶחָד אִשָּׁם לְתִנוּפָה לְכַפֵּר עָלָיו וְעָשְׂרוֹן סִלַּת אֶחָד בָּלוּל בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה וְלֹג שֶׁמֶן:

רש"י א ועשורון סלת אחד: לכבש זה, שהוא אחד, יביא עשורון אחד לנסכיו. ולג שמן: לתת ממנו על הבהונות, ושמן של נסכי המנחה לא הזקק הכתוב לפרש:

(כב) וּשְׁתֵּי תָרִים אֹו שְׁנֵי בָנִי יוֹנָה אֲשֶׁר תִּשְׁיֹג יָדוֹ וְהָיָה אֶחָד חֲטָאת וְהָאֶחָד עֹלָה:

(כג) וְהָבִיא אֹתָם בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי לְטַהֲרָתוֹ אֶל־הַכֹּהֵן אֶל־פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד לִפְנֵי יְהוָה:

רש"י א ביום השמיני לטהרתו: שמיני לצפרים ולהזאת עץ ארז ואזוב ושני תולעת:

(כד) וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת־כֶּבֶשׂ הָאִשָּׁם וְאֶת־לֹג הַשֶּׁמֶן וְהִנִּיף אֹתָם הַכֹּהֵן תִּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה:

(כה) וּשְׁחַט אֶת־כֶּבֶשׂ הָאִשָּׁם וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּם הָאִשָּׁם וְנָתַן עַל־תֵּנוּךְ אֹזֶן־הַמִּטְהָר הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֶן רִגְלוֹ הַיְמָנִית:

(כו) וּמִן־הַשֶּׁמֶן יִצַק הַכֹּהֵן עַל־כַּף הַכֹּהֵן הַשְּׂמֹאלִית:

(כז) וְהִזָּה הַכֹּהֵן בְּאֶצְבָּעוֹ הַיְמָנִית מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּפוֹ הַשְּׂמֹאלִית שֶׁבַע פַּעַמִּים לִפְנֵי יְהוָה:

(כח) וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן־הַשֶּׁמֶן | אֲשֶׁר עַל־כַּפוֹ עַל־תֵּנוּךְ אֹזֶן הַמִּטְהָר הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֶן יָדוֹ הַיְמָנִית וְעַל־בֶּהֶן רִגְלוֹ הַיְמָנִית עַל־מְקוֹם דָּם הָאִשָּׁם:

רש"י א על־מקום דם האשם: אפלו נתקנח הדם; למד שאין הדם גורם אלא המקום גורם:

(כט) וְהִנּוֹתָר מִן־הַשֶּׁמֶן אֲשֶׁר עַל־כַּף הַכֹּהֵן יִהְיֶה עַל־רֹאשׁ הַמִּטְהָר לְכַפֵּר עָלָיו לִפְנֵי יְהוָה:

(ל) וַעֲשֵׂה אֶת־הָאֶחָד מִן־הַתָּרִים אֹו מִן־בָּנֵי הַיּוֹנָה מֵאֲשֶׁר תִּשְׁיֹג יָדוֹ:

(לא) אֵת אֲשֶׁר־תִּשְׁיֹג יָדוֹ אֶת־הָאֶחָד חֲטָאת וְאֶת־הָאֶחָד עֹלָה עַל־הַמִּנְחָה וְכַפֵּר הַכֹּהֵן עַל הַמִּטְהָר לִפְנֵי יְהוָה:

(לב) וְאֵת תּוֹרֹת אֲשֶׁר־בּוֹ נִגַּע צָרַעַת אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁיֹג יָדוֹ בְּטַהֲרָתוֹ:

כא ואם מספין הוא, ולית ידיה מדבקא ויסב אמר חד אשמא לארמא, לעלוהי; ועסרונא סלתא חד דפיל במשח, למנחתא ולוגא דמשחא.

כב ותרין שפנינין, או תרין בנֵי יונה, דתדביק, ידיה; ויהי חד חטתא, וחד עלתא.

כג וייתי יתהון ביומא תמינא, לדכותיה לות כהנא: לתרע משכן זמנא, לקדם יי.

כד ויסב כהנא ית אמרא דאשמא, וית לוגא דמשחא; וירם יתהון כהנא ארמא, קדם יי.

כה ויכוס, ית אמרא דאשמא, ויסב כהנא מדמא דאשמא, ויתין על רום אדנא דמדכי דימינא; ועל אליון ידיה דימינא, ועל אליון רגליה דימינא.

כו ומן משחא, יריק כהנא, על ידא דכהנא, דסמאלא.

כז וידי כהנא, באצבעיה דימינא, מן משחא, דעל ידיה דסמאלא שבע זמנין, קדם יי.

כח ויתין כהנא מן משחא דעל ידיה, על רום אדנא דמדכי דימינא, ועל אליון ידיה דימינא, ועל אליון רגליה דימינא על אתר, דמא דאשמא.

כט ודישתאר, מן משחא דעל ידא דכהנא, יתין, על רישא דמדכי לכפרא עלוהי, קדם יי.

ל ויעביד ית חד מן שפניניא, או מן בנֵי יונה, מדתדביק, ידיה.

לא ית דתדביק ידיה, ית חד חטתא וית חד עלתא על מנחתא; ויכפר כהנא על דמדכי, קדם יי.

לב דא אורייתא, דביה מכתש סגירו, דלא תדביק ידיה, בדכותיה.